

донимъ на Г. Живковъ) плановѣтъ на Манолъ Ивановъ, и му расказалъ за „тайната си расходка“ въ Женева, Цюрихъ и Лондонъ. Като българе — патриоти *Иванъ* и *Жакъ* се споразумѣли да работятъ въ духа на Маноловата идея. Въ рапортитѣ си *Жакъ* е съобщавалъ на Докторъ *Станкевича* онова, що *Иванъ* е съобщавалъ въ фалшивитѣ си рапорти на Шнайдеръ-Ефенди. *Иванъ* съобщилъ на *Мирча* (Д-ръ Мирковичъ) въ Ломъ-Паланка за срѣщата си и спогодата си съ *Жака*, като го прѣдизвѣстилъ, че тия дни ще му проводи „важенъ гостъ.“ *Манолъ* проводилъ на *Ивана* 500 лири турски (допълнителна сума), като му заповѣдалъ по-скоро да проводи войвода на *Мирча* въ Ломъ-Паланка.

Иванъ намѣрилъ въ гр. Турно-Мжгорели *Василъ Ганчевъ Плъвнелията*, прѣслѣдванъ отъ романската полиция за нѣкакво си убийство, и го проводилъ на *Мирча*. За експедиранieto на войводата *Василъ* отъ Турно-Мжгорели до Ломъ-Паланка и отъ Ломъ до манастиря св. Арахангелъ (Берковско) *Иванъ* похарчилъ около 200 лири турски. Между Ломъ-Паланка и манастиря св. Арахангелъ се наредила поща; за куриеръ служилъ *Брайко*, тѣлопазителъ (есакия) на *Владиката Доротей*, Софийски митрополитъ, живущъ тогава въ гр. Берковица.

Когато *Мирчо* и *Василъ* сж уреждали плана на вѣстанieto въ Берковско, българскитѣ вѣстници, издавани въ Цариградъ, извѣстили за смъртъта на *Манолъ Ивановъ* (умрѣлъ отъ скоротечна чахотка). *Мирчо*, *Иванъ* и *Жакъ* паднали духомъ: съ смъртъта на *Манола* прѣсхналъ извора на турскитѣ лири. *Мирчо* заповѣдалъ чрѣзъ *Брайка* на *Василъ* да напустне манастиря св. Арахангелъ и да отиде гдѣто му очи видятъ; *Василъ* отговорилъ чрѣзъ *Брайка* на *Мирча*, че той нѣма да си помѣсти крака отъ манастиря, докль не му се платятъ 100 лири турски. Исканата сума му била прѣдадена по *Брайка*, но *Василъ* войводата заявилъ, че той е дошелъ въ България не пари да печали, а да бунтува народа. Негово Високопрѣосвѣщенство Софийски Митрополитъ *Доротей* *бегликчията* се научилъ отъ тѣлохранителя си *Брайко* за станалото недоразумѣние